

طراحی مرکز فرهنگی با تاکید بر معماری بومی گیلان در شهرستان رشت

سحر پوراحمد کیسمی

همان طور که می دانیم معماری مقوله ای فرهنگی و احتملا بی ارتباط با بستر طبیعی خود نیست. حال آن که ساخت و سازهای دهه اخیر بدون در نظر گرفتن ارزش های فرهنگی و بومی، چهره شهر را برای ساکنین بیگانه نموده است. وقتی به اطراف می نگریم می بینیم که ساختمان ها با اشکال گوناگون و بدون در نظر گرفتن بافت پیرامونی، از زمین سر بیرون می آورند. به طوری که نمی توان رابطه معناداری مابین ساختمان های جدید و بناهای با ارزش کهن و معماری بومی آن منطقه برقرار نمود. از دیرباز علاقه به فرهنگ و ساخت مراکز فرهنگی در شهر رشت وجود داشته است؛ اما متأسفانه به دلیل عدم توجه به ویژگی های بومی منطقه شاهد ساخت مجموعه های فرهنگی هستیم که در نگاه اول هر بیننده و گردشگری متوجه عدم برقراری ارتباط مناسب بین بوم و بنا می شود.

در این رساله ابتدا به شناخت مفهوم بوم گرایی پرداخته و با شناسایی ابعاد گوناگون این رویکرد، کالبد معماری همچون بعد بوم گرایی در رساله انتخاب شد و مفاهیم بنیادی معماری گیلان مورد تحلیل قرار گرفت. نتایج این تحلیل به عنوان یافته های پروژه در طراحی به کار بسته شد و احکام و راهکارهایی برای طراحی استخراج گردید.

با انتخاب محل سایت، تجزیه و تحلیل های مورد نظر صورت گرفت و با توجه به احکام و راهکارهای به دست آمده ایده هایی شکل گرفته و طراحی فرهنگسرا در سایت مورد نظر انجام گرفت. حاصل این پژوهش و بررسی که با محوریت ارتباط اثر با معماری بومی منطقه صورت پذیرفت، مجموعه ای از احکام و دستورالعمل های کمی و کیفی اجرایی برای انجام طراحی بود.

کلید واژه ها: معماری بومی گیلان؛ مجموعه فرهنگی؛ فرهنگ بومی؛ بوم گرایی کالبدی.